

Sinan Erdoğan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

31.8.2004

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Őairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Őairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Őairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Őekilde sorumlu ve taraf değildir.

Adını Yazdım

Artık zaman durmak üzere sevdan üstünde,
Yalnızlığa dair bir sorunum yok,
Acıları çekmek zor geliyor yüreğime.
Bitmeyen soğuk gecelerin sabahlarıda soğuk,
Sen yoksun diye güneş ağlıyor gözlerime
Isınmıyor sensiz yatağım cehennemde bile
Sonsuzluk öylesine yakın ki bakışlarımda
Ufuklar birleşmiyor denizlerle
Karalara bulaşan bembeyaz günahlarıma
Bir senin adını yazdım gecenin ayazına
Bir barış ilan ediyorum hayatla bir savaş
Sensizliğin durgunluğu yıkıyor hayal kalesini
Biraz kırgın biraz durgun biraz saçma oluyorum sensiz

Sinan Erdoğan

Alıştım

Alıştım sensiz gecelerin karanlık nefesine
Alıştım yüregimi didikleyen hasretine
Alıştım seni sadece hayallerimde sevmeye
Yinede sensiz olmuyor be bahar yüzlüm

Alıştım duygusuz ellerin değişine
Alıştım sevgisiz gözlerin gülüşüne
Alıştım kiralık tenlerin sahte sevişine
Yinede sensiz olmuyor be bahar yüzlüm

Alıştım yollarda yalnız gezmeye
Alıştım her gördüğümü sen zannetmeye
Alıştım artık geri dönmeyeceğine
Yinede sensiz olmuyor be bahar yüzlüm

Sinan Erdoğan

Asırlık Yalnızlık

Üşüdüm güneş bedenimi yakarken
Yoruldum sensizliğe yürürken
Ağladım gözlerim gülerken
Ama bilemedim kendimin değerini
Zaman herşeye çareymiş?
Laf! Acıyor işte hala içim
Kalbimi sıkıyor cehennem zebanileri
Sızlıyor hala can damarlarım
Kaç yıl oldu?
Üç yıl mı beş yıl mı yüz yıl mı?
Yoksa zaman mı durudu
O gün hala bugün mü?
Sigaram hala yanıyor
Kül tablamlarım hala kirli
Çekmecelerim hala karışık
Yatağım hala soğuk
Hani zaman nerdesin?
Bak herşey aynı
Çektiğim acılar
Yüreğimdeki sızılar
İstiklal caddesi
İnsanlar
İşim
Sesim sözüm dilim
Hala aynı
Değişen ne biliyormusun?
Yüzümdeki çizgiler
Ve bir de
Sen yoksun hala...

Sinan Erdoğan

Aşk

Ya Sana Aşık Olursam?
Diye sorunca Başladı fırtınam
Pazarlıkla Olmuyor Aşk
Bir Anda Yakalıyor seni Can damarından
Her Seferinde;
Bu Bir Başka derim
Bu sefer Aşkım Bitmez derim
Seni Severim,
Ruhumu bedenimi veririm
Ama
Hep yanlış olur bir yerinde aşkım;
Bu son olsun isterim
Sen Hem son hem de ilk
Aklımın ruhumun ve bedenimin
Gerçek sahibi ol Kiracı değil
Sen benimle ol herşeyim senin...

Sinan Erdoğan

Ben Gidiyorum

Ben gidiyorum topladım yıldızlarımı koynuma
Beni bile almadan gidiyorum yanıma
Sahipsiz sorgular bıraktım ardımda
Kimsesiz duygular bıraktım birde sana
Kendi gündüzümü gecemi ben seçeceğim artık
Zümrüdü anka kuşuna yem vereceğim masallarda
Kaf dağının eteklerine yapacağım kulübemi
Ayın ışığında kurutacağım gözyaşlarımı
Aklımıda almıyorum yanıma
Çünkü ne olursa olsun senle dolu o her zaman
Şana dargında değilim aşlında biliyormusun
Gidişimin sebebi sen değilsin anla
Kavgamın sebebi kendi keşmekeşliğimde saklı
Yetersizlikler içinde zengin duygular yaşayamıyor
Korkularıma yenilmedim asla
Ben gidiyorum topladım yıldızlarımı koynuma
Kendi gündüzümü gecemi ben seçeceğim artık

Sinan Erdoğan

Biterken

Yanık kokar sevdamin ucunda eteği salkım saçak
Buruşturulup atılmış umutlarım okunmadan mektup gibi
Gecesiz gündüzlere gebe ruhlarla, sarmaş dolaş sabahlarda
Sormadığım kuş kalmadı gözleri kimi görüyor şimdi diye

Azalmış acıların içinde tek artan solgun anılar
Unutulmaya yüz tutan mutlu günlerin sarhoş bakışları
Yalnızlık bile öylesine sarhoş ki yanımda şişelerden
Soramaz kendi sebebini, okşarken kederimin mağrur gözlerini

Sabah güneş doğmayı unutmuş günlerdir gecedeyim
Damga damga göğsümde öfkeler düğümleniyor şimdi
Sınırlara gelmeden evvel aklım nerdeydi ben nerdeydim?
Şimdi nerdeyim, dünya nerde, insanlar nerde, sen nerdesin?

Sarışın kargalar, esmer günlerde seçilmiş umuduma bülbül diye
Olmayan gülleri derer gönül bahçemden eli kanlı bahçıvan
Sesim çıktığınca bağırsamda duymazsın ki beni yüreğinin kulağı yok
Bir martının çığlığında saklanmış korkulardan bi haber yaşar gidersin

Sinan Erdoğan

Bitişine Yazgı

Yüreğimde düğüm üstüne kör düğüm
Bense acemi denizci düğüm garibi
Sevdalardan yorgun biçareyim ben
Neye yarar ki nasihatlar
Düşüncelerine kim gem vurmuş ki
Alışamadım hala yıldızsız gecelere
Hala dilimde sakıncalı sözler
Karanlık hala ürkütür içimi
Düşünüyorumda bazen geçmiş
Nereye baksam senden bir iz;
Tenimde ellerinin
Aklımda suretinin
Birlikte Gezdiğimiz sokaklarda
Mendil satan çocuğun gözlerinde
Senden bir iz,
Başımı ne yöne çevirsem
Sana benzeyen bir suret
Herkes sen ama, hiç biri sen değil
Ha bide bende kalan eşyaların var
Onlar benim için artık hayatın anlamı
Giymişsem üstüme verdiğin kazağını
Sen olurum bir anda, güler gözlerimin içi
Sonra birden yağmur bulutları sarar
Gözlerimin kahverengi halkalarını
Hani çok beğenirdin onları, bakmaya doyamazdın
Şimdi öylesine solgun ve üzgünler ki
Kimselere ışıl ışıl bakmıyor artık
Belki sana bile...
Kırılmış, yıpranmış resmine bile
Daha ne kadar sürer bilmem sensizliğim
Oysa senden evvel de bir hayatım vardı
Mutluydumda kendi çapımda
Neden olmuyor şimdi sensiz
Ne güneş eskisi kadar parlak
Ne ay ısıtmıyor artık içimi
Delilik bile yapmıyorum artık sensiz
Hani ikimizde birbirimizden deliydik
Galiba ben daha deliymişim
Terkedip gittim seni
Sırf sana aşığım diye
Sırf sen beni deliler gibi seviyorsun diye
Başkası duysa güler
E madem seviyordunuz
Neden bırakıp gittiniz birbirinizi
Bilmiyorum galiba bu
Hayatın bize oynadığı garip bir oyun
Biz öğrenemeden bitti
Şimdi başkaları ile oynamak zorundayız bu oyunu
Ben hala öğrenemedim
Ya sen?

Sinan Erdoğan

Bitti

Bitti
Yaşanan onca zaman
Sevgi, emek, aşk ve gönül israfı
Bir şey olacağı da yoktu zaten
İte kaka geldik ti senle bugüne
Patlak verdi sonun da birikmiş öfkeler
Ne aşk kaldı ne saygı ne merhaba
Sadece derin bir sızı yüreğimde...
Ve boş bakışlar dünyaya karşı
Bitti
Bundan sonra artık biz yok
Zaten senle 'biz' olmasını becerememiştik
Ben hep 'biz' dim ama sen hep sendin
Herneyse artık bende 'ben' im
Tıpkı sen gibi ben.
Umursamaz bakışları altında
Fırtınalar gizli bir ben
Şen gülüşlerin altında
Ağlamaklı bir ben
Bitti
evet bitti

Sinan Erdoğan

Buna da Alışırım

Biliyorum buna da alışırım
Daha öncekiler gibi
Yalnız gecelerimde
Soğuk yatağımda bir ben,
Gülen gözlerini düşleyerek uyurum.
Sabah olupta uyanınca bir ben,
Sıcaklığını tenimde duyarım.
Biliyorum buna da alışırım
Yokluğun canımı acıtacak önceleri
Sensiz yaşayamam sanırım,
Gizlice kapıyı çekip giderken sen
Arkandan sessizce bakarım bir ben
Karanlıkta arkana bile bakmadan yürürken sen
Yüreğimi sana bağlarım bir ben
Biliyorum buna da alışırım, diyorsam
Bir nedeni olmalı
'Seni seviyorum' diyebiliyorsam bir ben
Bir nedeni olmalı
Yokluğun, varlığından olmalı
Hasretin canımı yakmalı
Oysa, sen bende hiç var olmadın
ki, yokluğun canımı yaksın, beni kahretsin
Sen sadece bir suretsin
Arayıpta bulamadığım hasretimsin.

Sinan Erdoğan

Dörtlükler...

HÜZÜNKAR SEVİŞ

Gölgeler güneşleniyorken akşam vakti kuytularda
Sabahlara hasret ateş böcekleri demlenir ay ışığında
Kalbimden geçen hüzünkar sevişli serçelerin bakışlarında
Kendimi bulamıyorum bıraktığım yerde, aklımı başımda

BUSE

Fırtınana hasret dudaklarımdan
Söylenecek çok söz geçiyor aklımdan
Sarmaşıkların hasetinden bi haber yanağımdan
Bir buse çalmayacak mısın bugün?

AYRINTI

Yaşadığım her gün ağır geliyor artık
Hem bendenime hem yüreğime
Her ayrıntı sanki tonlarca yük sırtımın her yerinde
Yaşamak ve ölmek arasındaki ince çizgi belirsizleşti sanki
Bazen melekler görüyorum gözümün önünde bazen zebanileri

HAYAL PERDESİ

Yollara düştü hasretin gölgesi
Gerçeklere sığınmıyor hayal perdesi
Düştüğüm dost ellerinde yaralarım depreşir
Gülün yaprağı gözyaşına boğulmuş kapkara

YA...

Kuşkular paramparça etti içimi
Ya.... diye başlayan onlarcası
Birde yaşanmış ihanetlerin gölgesi
Silip atıyor bütün iyi hislerimi

Sinan Erdoğan

Giderken...

Kimsesiz dūş sokalarında bir akşam üstü
Sarhoşluktan kendini tanımaz yüreğimde
Küllenmeye mahkum sevdalar bıraktın giderken
Onlarca emekle büyüttüğümüz minicik sevdamızı
Bir volkan alevine dönüşünce bıraktın yüreğimde
Çaresizlikler içinde yolunu kaybetmiş bir halde
Düş sokaklarına yağan hüzün yağmurlarında
Sırılsıklam oldum sensizliğin çöllerinde
Yüzüme inen insafsız kader çizgilerinin
Her bir noktasında senin adın yazılı
Beynimin artık düşünemeyen ölmüş hücrelerinde
Sabahları uykudan uyandığım muhmur gözlerimde
Dokunmaya kıyamadığım bütün resimlerde
Senin adın yazılı hayatımın her karesinde
Noktalar koyamıyorum çoğu zaman hiçbir şeye
Hep virgül hep virgül
Senle olan hiçbir şeye de nokta koymadım
Sen hep benim içimde bitmemiş bir cümlenin
Devamı gelmeyecek olan kelimelerin sonunda
Sonsuza kadar bir virgül olarak kalacakasın,

Sinan Erdoğan

Gün Bitti

Gün bitti
Şimdi baykuşların zamanı
Sessizlik çığlık çığlık
Yırtar sisli karanlıkları
Işklar sarhoş
Yıldızlar her gecekinden daha uzak
Bin yıllık maziyi ulaştırır bana
Şimdi o yıldız kimbilir nerde
Yakınlık mı daha uzak
Uzaklık mı daha yakın
Sönmüş güneşin solgun yüzüne
Bakamam ki gözlerim yok
Geride bıraktığım onca şeye
Ağlamak fayda eder mi gidenlere
Döndürür mü boşluktan geriye herşeyimi
Seni, beni, ikimizi, geleceğimizi...
Tamam inadıma arka çıkacak kalabalıklar var
Her şey hoş güzel, etrafta insanlar var
Seni düşünmemek için yeterince konu oluyor
Bazen anlamsız dalıyor gözlerim boşluklara
Bazen de nemli bulutlara yeniliyor gözlerim
Ya da televizyon izleyip
Saçma bir espriye kahkaha bile atıyorum ama
Ya gece olupta yatağıma yatınca
Seni düşünmeme kim engel olacak
Yağan yağmuru kim susturacak
Avcumda kanayan umutlarımı kim sevecek
Sabaha kadar üşüyen sırtımı kim örtecek
Sana dönmemek için kim dizginleyecek
Senin yaşadıklarında benzer mi
Rahat uyuyabiliyor musun
Döne döne yatak dar geliyor mu sana da
Yoksa aynı yıldız bakıp ben gibi
Ağlamamak için gözlerini mi sıkıyorsun?
Ben sadece yüreğimi tutsak aldım
Gerisini sana bıraktım
Gözlerimi, aklımı, ruhumu
Onlar doyasıya senle
Hem ağlıyor, hem seni düşünüyor
Hem de hayalinle sevişiyorlar özgürce
Bir yüreğim bana mahkum
Seni unutmak için
Kimselere bir daha girecek kapı açmamak için
Senin mühürlediğin yerde
Bir daha mektup okunmayacak
Hiç bir zaman buruşturulup atılmaması için
seni seviyorum deli,
Ama sevgim aşamadı bazı engelleri
Delisin, deliyim ama oda yetmedi
Seni kendimden senden bile çok sevdim ama
Bu da yetmedi
Bir mor menekşe yetti sevdamin bitmesine

Elinden kana kana içti başkaları
Alay bile ettiler benle hatırlar mısın?
Gururumun demirden kapıları kapandı
Açılmaz kilitlerle, yüreğim üzerine
Gururmu yenmek ne sana ne başkasına nasip olmaz
Ne de bana
Sana dönmemi gururumun cenazesine bıraktım
Gelip öldürür müsün?

Sinan Erdoğan

Günahlar Sevinsin

Küllerini savurdum kalan ne varsa sevdandan
Başladığım yerdeyim şimdi farklı bir benle
Yüzlerine karalar çalınmış umutsuz bedenlerde
Kaybettiğim anılarımı arasam bulurmuyum gecelerde?

Uzun bir seferdeyim yanımda bir tek ben var
Sahra çölünden geçerken kaybettim senliğimi
Şimdilerde ağlar olmuş bıraktığın azaptaki şeytanlar
Dön gelde günahlar sevinsin beni boşver

Sinan Erdoğan

İsyân

Her gülüşü bin yalana açılır gözlerinin
Her sözün bin umut eker hayal zincirlerine
Yüreksiz aslanlar kaplamış beynimin çöllerini
Umursamazlıklar içinde sarhoş bedenim
Sineye çekemem hiç bir kötü sözü
Dilimde sivri iğneler var senden yana
Kim kem baksa yüreğimde ki saf pınarlara
Hemen geliverir isyankar cümleler dudaklarıma
Kuşkusuz sende ben gibi yapardın....
Firari gözlerimde buğulu sevdan hapis
Yağmurlu günlerde anarım sevdamızı
Solmaya yüz tutmuş bir çiçek görsem hemen
Anılarım tekrar canlanır sararmış defterden
Bir kara bulut gibi doludur gözlerim
Yağmayı bekler sağanak sağanak
Şimşeklerim gözlerimde ki kör karanlıkta saklı
Kuşkusuz, bir fırtınayı tasarlar
Umudunu yitirmiş balıklar yüzmeyi bilemez ki
Bir damla yağmur suyunda
Oysa ben boğuldum senin siğ, benim sonsuz sevdamda...

Sinan Erdoğan

Kara Masal

Suçlayacak beni biliyorum benliğim
Sana olan sitemimin son sözleridir bu dizeler
Martıların kanatları yorgun yüklerimden
Yüreğine ayaz vurmuş bir balıkçı kuşu gibiyim
Sirtında Kamburumu taşır anılar benden habersiz
Rüyada gördüğün o ben değilim biliyormusun?
Yaralı baykuş kanadını kartala yoldurur dostelinden
Zamansız isyankarlar doldurmuş alanları yanıyor güller
Kalbinden geçen isyan güllerini yakacak elinle büyüttüğün dikenler
İnsafa gelmez inatçı bülbül diline gem vurulmuş nafile
Susturamazsın ki içindeki sesi gümbür gümbür
Ağlayacak zaman içinde bıraktığın yetim melekler
Sana dönecek unuttuğun yeminler azap içinde
Vurduğun her söz kurşunsuz vuracak seni
Söndürdüğün her mum umutsuzluğunu yakacak senden habersiz
Yaktığın yıkıntılar içinde yıkılacaksın gün ortası
Geceyi beklemeyecek yıldızlar yanacak bir bir içinde
Şoramayacaksın yandığın günahlarını yıldızlara
İsyan ettiğin gün yanacak içinde söndürdüğün her ateş
Aklına düşeceğim yüreksiz aslanlarımla yeniden
Ben almayacağım bıraktığın yerden güllerimi
Başka Yüzleri yama ağlayan yüreğinin karanlık odalarına
Ben yokum artık sonu olmayan bu kara masalda...

Sinan Erdoğan

Kendini Kandırma

Durupta bakmam ardıma bittiyse bitti
Yarım kalan ne varsa ahı bana ait
Kanayan yarama basacak tuz yok
Solgun yapraklar yeniden açana dek
Kırılan umutlarını ben yeşertmişim üzgünüm
Sana verdiğim vaatler yarıda kaldı
Elbette benimkilerde...
Yarına kalacak ne kaldı ki şimdi.
Hani evlenecektik
Düşlerimiz vardı hayattan yana,
Mutluluk hayal değildi ikimiz için
Hangimiz yanıldı sevgisinde
Sen mi beni az sevdin
Ben mi sana çok taptım
Yanlışlıkta yok aslında hiç bir noktada
Yetersizlikler bitirdi
Ne sen benim sana verdiklerimle yetindin
Ne de ben senin sevginle
Hayallerimiz vardı yarına ait
Umutlarımız henüz yeşermişti
Soldurmaya kıyamazdık gülen bir yüzü
Şimdi bizim yüzlerimiz ne alemde...
Pembe bulutlar güneşi örtmüyor artık
Evimizin panjurlarının rengi bile yok artık
Ne kavga edeceğimiz saçma bir konu
Ne de ağlayacak gözyaşım yok
Sadece ben mi suçlu hisseden
Yoksa senin yüreğinde ağlamaklı mı?
Sızılar var mı içinde damar damar
En mahrem anılarımızı nereye gömdün
Yaptığımız en masum ilkleri
Yaşadığımız en deli anları
Ben henüz gömemedim hiç bir yere
Hala çok özel yaşadığımız herşey
Hala döneceğinin umudu kıpır kıpır içimde
Durupta bakmam ardıma bittiyse bitti
Dememe bakma sen sadece sitemimin sesi
Sen durupta bakıyor musun?

Sinan Erdoğan

Kırık Ayna

Kırık aynadaki bir suret gibi geçiyor günlerim
Bir bütünüm ama her bir parçam ayrı yerde aynı zamanda
Toplamaya çalıştıkça dökülüyor parçalar bir bir
Kan rengi bir sızı kaplıyor içimi ansızın; adı hasret
Kesilen duygularımı acıtmıyor artık kırık parçalar
Artık sevda türküleri söylemiyor geceleri baykuşlar
Hasret ağlamıyor artık kayıp giden yavru yıldız
Bir başka bahar yok artık bu son kavgam sevdanla
Noktalara küskündüm nicedir, virgüle hasret.
Artık virgülü sildim, noktayı koydum bitmeyen sevdana
Kırık aynadaki bir suret gibi geçmeyecek artık günlerim
Yeni bir ayna aldım, rengarenk boyalar sonbahara inat
Yeni resimler çizeceğim aynama, taze baharlardan...

Sinan Erdoğan

Kırmızı Güneş

Veğaya hazır değil gözlerim
Buğulanmış bakışlar hüznü davet eder
Kırpiklerde biriken anılar düşmeden evvel
Son bakışımız bu mu olacak buruk ve mağrur...
Kalbimin acıdığını anımsıyorum sevginden
Şimdi ise hasretin acıtacak her bir can damarımı
Senden önce hiç sensiz olmamıştım ki
Senden sonra sensizliğin nasıl olacağını bileyim....
Hüzünkar akşam güneşine kim yükledi bu edayı?
Kırmızı hep seni çağrıştıracak bundan böyle

Sinan Erdoğan

Kış Aşkı

Düşüncelerime zincir mi vurdun
Senden başkası girmiyor beynimin içine
Yalnız ben miyim böylesi karmakarışık
Yoksa bütün aşıklar böyle mi?
Bir şeyler oluyor gülün pembe gülüşüne
Dünya sanki bir başka düşünce içinde dönüyor
Yalnız ben miyim böylesi hayatla çelişik
Birlikte baktığımız eski yıldızlar nerde?
Hani zaman herşeyin çaresi derler ya
Bende inanmak istiyorum buna
Yalnız ben miyim Yaralı yüreği ağlamaklı
Yoksa biten her aşkın ateşi böyle mi küllenir?
Boşvermek geliyor içimden herşeye
Bırak herşey olduğuna varsın diyorum
Yalnız ben mi kandırıyorum kendimi yalanlarla
Yoksa her üzgün aşığın tesellisi mi yalanlar?
Duran dakikalar saatleri kovalamıyor
Yemyeşil bir sızı içimde yazdan kalma
Yalnız baharda mı aşık olunur sımsıcak
Yoksa seni kış ortası sevdim diye mi bu sitem?
Anımsadım şimdi o günü kar bembeyaz ve saf
Tüm kirlerini temizlemişti istanbulun ve yüreğimin
Seni tanımıştım o akşam yağın kar altında
Yüreğime beyaz bir sayfa açmıştım
Gecenin tüm soğukluğuna rağmen sımsıcak
Yalnız ben miyim geçen güzel günlere bakıp
Yüreğinden akan yaşları gözünden taşın?
Artık ne gece o eski gece senle dopdolu
Artık ne güneş o eski güneş yüzü alev alev
Herşeye yeni bir anlam vermem gerekecek
Hayata, kendime, sözlerime, yüreğime....
Yalnız ben miyim sil baştan hayata başlayan
Yoksa her biten aşk ardından böyle mi dönülür hayata

Sinan Erdoğan

Olmadı

Olamazdı, olmadı da
Sağır sultan duydu
Senin yüreğın duymadı sevdanı
Yapamazdık, senle yapamadık ta
Bir arada olmamızın imkansızlığı bir yana
Sesleşmemiz bile güçken
Duygularımı kim ve ne yaşatacaktı
Hasretin kor ateşimi? Laf
Yükseliyorken güneş yeni bir sabaha
Bir damla gözyaşına sattım sevdamızı
İtirazım yok, Sen ve ben
Olamazdık, olmadı da...

Sinan Erdoğan

Ödölsüz Yarışma

Şimdi hangi yıldız kadar uzaksın bilmem bana
Yada hangi can damarım kadar yakın,
Ödölsüz bir yarışma gibiydi yaşadıklarımız
Kazanan yada kaybeden aynı kefedede sonuçta
Ne sen kazandın ne de ben, kaybeden olduk bir anda
Kılıçlarımızı kınına sokalım hadi, herkes kendi yoluna...

Sinan Erdoğan

Pazar Günü

Ruhuma işkenceye başladı gönderdiğin acı sözler
Sensizlikten yorgun yüreğimden başladılar didiklemeye
Kulağımda hala sesin yankılanıyor edepsiz zamanlarda
Hiç bitmeyecek değil mi bana ettğin eziyetler

Senin yüzünden acıdan zevk duyar oldum umarsız
Yediğim lokmalarda bile belirgin bir hüzün havası
Ümitsiz ve çaresiz bırakmamışsan beni mutsuzum nerdeyse
Sakin dönme olur mu alıştım acıyı mey yapıp içmeye

Çaresizlik artık sıradanlaştı beynimin hücrelerinde
Acıyor mu acımiyor mu bilmiyorum kanattığın hislerim
Oysa kanayan her yara acır bildiğim yerinde, tenimde
Sen nötrleştirdin bütün bedenimi artık ne artıyım ne eksi....

Ben de az sadist değilim yani tek suçlu sen değilsin
İzin verdim beni böylesine virane hale getirmene
Oysa perşembenin gelişi bile salıdan belliyken
Ben hep Pazar gününü yaşadım senle, göz göre göre

Sinan Erdoğan

Sen

Sen, tatmadığım duygularım,
bilemediğim umutlarımsın.
Sen, görmediğim düşlerim,
Kurmadiğim hayallerimsin.
Sen dokunamadığım yüreğim,
Söyleyemediğim sırlarımsın.
Sen, duymadığım hasretim,
Açtıramadığım goncamsın.
Sen akıtmadığım kanım,
Yaşamadığım korkularımsın.
Sen, yanmadığım günahlarım,
Yazmadığım şiirimsin.
Sen bestelediğim şarkım,
uyuyamadığım gecelerimsin.
Sen, ağlamadığım gözyaşım,
çözemediğim gizemlerimsin.
Sen söndüremediğim ateşim,
Yapmadığım hatalarımsın.
Sen, susturamadığım içimdeki ses,
İstemediğim kuşularımsın.
Sen, gizlemediğim sevdalım,
Bende sensin, cansın.
Sen, illaki sen işte, varsın:
sebepsiz,
hesapsız,
sualsiz,
şüphesiz,
riyasız,
zamansız,
hayasız,
Sen, herşeyimde varsın
Sen, canımda can
Tenimde ateşsin
Sen, herşeyimde varsın, olacaksın daima...

Sinan Erdoğan

Sen Gelince Aklıma

Yalnızlığına çare yok değil mi bitanem
Hasretin acısını yamasanda gecenin ayazına
Hemde kanata kanata saplasan iğneyi
Ne gecenin umrunda yalnızlığın ne de yıldızların...
Biliyorum çalındı hayatından bir çok güzellik
En değerli anların solup gitti sessizce
Yalnızlığına çare yok mu bu gecede?
Kanatacaksın yine elinde ki iğnenin ucunu
Zamanı durdurmaya ne dersin?
Hayal değilmi sadece komik bir hayal
Zaman durmaz sende biliyorsun.
Acını çekmekten başka yol yok gibi
Sanki ben yalıtıyor gibiyim kendimi
Acımızı demeliydim.
Kusura bakma senin acın daha büyük geldi bir an
Yaşanmışlıklarda ısıtmıyor bu gece içimi
Sesini düşünüyorum, sınırsız sesleniyor bana
Bir şiir okuyorsun adımları anmadan bu sana diye
Ben biliyorum kışkıracı baykuşlara söylemediğini
Tat vermiyor yaşadığım hiç bir şey
Ne umutsuz umutlar
Ne yaşanacak yarınlar
Sen yoksun bir de ben yokum
Yokluklar içinde yok oldum bende.

Sinan Erdoğan

Sesim Çıkmaz...

Derinliğine sarhoşum gözlerinin,
Kardelen misali açmadım çöllerde,
Siyah lekelenmiş beyaz günahlarla,
Yağmur ellerime ıslanır değmeden tenime,
Korkular, küçük sevinçler ardına gizlenmiş,
Yaşamım, umutsuzca bağlanmış bakışlarına,
Tenime değmeseydi keşke o suçlu ellerin,
Yatağıma zebanileri alsaydım senden önce,
Sorgusuz gecelerde yıldızlar ağlaşır,
Kanatsız melekler iner gözyaşlarım için,
Dokunulmaz, hayaller kurar pembe güller,
Kimse bilmesin kime, neden bu sitem,
Haykıracak sözcükler dolanır beynimde,
Sesim çıkmaz yedi düvel gelse öldürmeye,
Kanımda uyuşuk aşk esrarı dolanırken,
Kim nerden bilsin mutluyum ben böylede,
Zamansız açmadım hiç yüreğimi yangınlara,
Sevda türküleri söylemedi hiç gözlerim ay ışığına,
Kandırılmış denizlerdeki balıklar suya hasret,
Gece hiç bitmesin diye yalvarır baykuşlar.
Karanlığın gözlerindeki pırıltılar yaşanır,
Ak saçlı dedeler üretir umutsuz saatler,
Gencecik seranalar pencere önlerinde,
Bitmeye mahkum aşklar serpiştirir geleceğe,
Bir telefon zırlıtısına bile hasret kulaklara,
Aşk sözcükleri fısıldar rüzgar sesi,
Deniz her zaman ki şehvetiyle öperken sahilleri
Ayak izlerini siler toy sevdalı yüreklerin
Dilenmeye mahkum gökyüzünden yağmuru,
Topraktır seni yaşatan ve bağışlayan,
Yüreğinin toprağına ektinse aşk tomurcuklarını
Mahkumsun dilenmeye, eli kanlı dilberlere,
Zalimin zulmüne sebep sorulmaz,
Bülbülün diline gem vurulmaz,
Mecnuna çöllerde leyla sorulmaz,
Deryasız ay, balıklara yakamaz olmaz.
Paramparça olmuş gülün dikeninden ellerim,
Bir daha dokunmam ki,
Dikensiz gülü bulmak için dünyadan,
Kendimden bile vazgeçerim,
Ya bu meydanda öleceğim güllerle
Ya seveceğim bundan gayri bir beyaz lale.

Sinan Erdoğan

Sevinç Ve Keder

Gün yalnızdı, sevince doğunca
Sebepsiz kahroldu zaman, saatler boyunca
İnsanlar yaşamak zorunda bu dünyada
Sevgiye muhtaç ama sevmeyi seven yok

Keder, mağrur dolaşır sahibi yanında
Boynu biraz büküktür amma;
Asidir eğilmez başı el yanında,
Sevgiye muhtaç ama sevmeyi seven yok

Gölgenin tanrısına seslenir insan bilmeden
Tanrım al bunu benden huzur ver!
Gölgenin tanrısı kızar buna,
Keder üstüne keder verir insana

Işığın Tanrısına haykırır insan bilmeden
Tanrım kahrolsun sevgisiz yürekler
Işığın Tanrısı kızar buna,
Beyhude, tendeki ateşi körükler

Tanrım sevmekten bihaber ruhlara;
Dolu dolu şerbetinden ver yansın.
Bir avuç sevdanın uğruna
Bütün alem küllerinden uyansın

Sinan Erdoğan

Sitem

Seni sormaya korkuyorken kendime, hala ordamısın diye;
Farketmeden büyötmüşüm yine, arsız sevdanı içimde alev alev
Sessiz sedasız yangınlar kül ederken gönöl evini, yine senin elinden
Ben çaresiz seyrindeyim gözlerinin hayalini, yanmış dünya banane

Seni sormaya korkuyorken gecelere, hala beni düşünüyormu diye;
Arsız zamanlara yenik düşmüş gözlerim, fırtınalara hasret isyanlarında
Kapım açık, belki gelmek istersin diye, bir gün haber vermeden öylesine
Hala aklımdamıyım onu bile bilmiyorken, kime bu sitem bende bir bilsem?

Sinan Erdoğan

Sonbahar

Hain düşlerime yenilmez yüreğim
Ağlanacak öyle çok şey var ki
Gülmeye mekan yok sonbahar yaprağıyken
Kuşkularım var içimde arsız
Hislerimi kurcalıyor durmadan
Sebepsiz hüznüleri açarken yüreğim
Fikrime düşer bir çiğ damlası
Komşuluk kolay değil ölümle burun buruna
Zamansız menkanlarda dolaşmak misali
Zorunlu olarak bir köşede küçük umutlar
Beslenmeyi bekler gözlerinden bir bakışla
Uzun yürüşler yapmak istiyorum
Yalnızlığı adım adım sineme yatırıp
Kimsesiz yorgunluklar içimde bir ad bekler
Bi mekan hayatlara inat solgun yüzümden
Renkler neden bu kadar donuk
Bu film bir daha oynanmayacak mı?
Sabah olunca yine aynı yüze bakıp aynada
Yine mutsuzluklar içinde kendimi kandırıp
İnsanlara yalan gülücükler mi göstereceğim
Kim ve neden bu mutsuzluğa sebep
Yoksa bu hayatın ta kendisi mi?

Sinan Erdoğan

Sorma Kalbim

Sorma kalbim nereye gider bu yolun sonu, nerede biter bilinmez
Aşk dediğın bir masal başı sonu belli değil, kendi kendine yazdığın
Zamansız fırtınalarda bulup bulup yitirdiğın, en masum günahların
Aşk dediğın acımasız zamana inat bir yarış; ölümlle yaşam arasında
Sonsuzluğa giderken, bilinmezlikleri kör kör düğümlemektir yüreğine
Aşk dediğın Ab-ı hayatı içerken vurulmaktır zamansız isyanlarla
Vazgeçmişken herşeyden savrulmaktır ordan oraya bir çift söz uğruna
Aşk dediğın hiç bitmeyecek sandığın bir rüyadır saniyeler uzunluğunda
Bitmeyen geceleri yamamaktır güneşin solgun yüzüne her sabah yeniden
Aşk dediğın, gerçekte hayal arasında ince bir çizgide geçirmektir hayatı
Bende senin için, yaşıyorum aşkın en karasını, kalan bütün renkler senin olsun.

Sinan Erdoğan

Söyle

Söyle; dudakları gülden kilitli yar,
Derdime bir derman buldun mu?
Yalanlar söylediğin masum baykuşlara
İtiraflarını döktün mü zamansız isyanlarla
İssız karanlıklarda parlayan yıldız gözlerin
Nemlenip, buğulandı mı yalnızlıktan
Sedasız gidişlere mahkum idamlık aşkıma;
Sözlerini ilişitirdin mi gözlerinin anlattıklarına....

Sinan Erdoğan

Sözün Geçmez

Gözyaşlarıma sözün geçmez artık senin, sahibi gecelerdir
Fırlar ederse bir gün kirpiklerimden benden habersiz
Bil ki sana değil yağın yağmur, sahıpsız kalan sevdadır.
Yüreğime sözün geçmez artık senin, sahibi denizlerdir
Yolunu kaybederse birgün engin sularda benden habersiz
Bil ki senin limanına değil, fırtınalı okyanuslara gider yolu
Günahlarıma sözün geçmez artık senin, sahibi meleklerdir
Yıldızsız gecelerde isterse seni ellerim benden habersiz
Zebanilerle sevişir ellerim, yansa da bedenim sensiz
Aklıma sözün geçmez artık senin, sahibi benim
Görüşüp sevişmek istersem birgün senden habersiz
Kiralık tenlere değer benim, aldattığın günlere sayarım...

Sinan Erdoğan

Umarsız...

Canıma kastı var geçmeyen saatlerin
Nefesim düğümlenir boğazıma her bir saniye
Paylaşmaya hazır değilim seni bir başka gözyaşıyla
Gözyaşıma hapsettim bu yüzden saatlere

Şimdi ne geçiyor aklından bir bilsem
Ben nerdeyim sende seninle miyim?
Yoksa öylesine geçmeyen zamanı
Öylesine geçirmeye mi çalışıyorsun umarsız

Seşler bir duvar ördü önüme çığlık çığlık
Yağmur getirdiği oyuncakları dağıttı bir bir yeşile
Şen şakrak her yaprak kendi dalında
Benim yapraklarım solmak üzere bahar ortası

Gitmeyecek biliyorum bu kezde ayaklarım
Kalmaya mahkum bu topraklarda senle
Kelepçelerin öylesine acımasız bir yerde ki
Çıkarıp atsam ölürüm, çıkarmazsam yine ölüyüm.

Sinan Erdoğan

Umut

Umut nesin sen?
Yüreğimi dağlara sürmüşken delice
Aklımı rüzgara savurmuşken fütürsüzca
Elimi kolumu bağlamışken yağmurlarla
Neden çıkıp dikiliyorsun karşıma
Tam bitti söndürdüm yangını derken
Çakıyorsun vasati kırk çöpten
Derken yine fırtınalı bir yangın
Düşüyor kalbime yine köle yıldızlar
Serbest bırakıyorum binlercesini
Gitmiyorlar sen varsın diye içimden
Sürgünlerden çıkıp gelmiş bir çöl bedevisiyken
Bir damla suya muhtaç dudaklarımı
Sen ummanlara gark ediyorsun umarsızca
Neden çıkıp dikiliyorsun karşıma
Bir daha gitmeyeceğini bilsem
İnanacağım kapkara yalanlarına
İnanacağım yine küçücük umutlarımın
Filizlerce tekrar açacağına
Tekrardan doğup tekrardan yaşayacağıma
Umut nesin sen?
Hayallerimin fabrikasından çıkan bir buse mi?
Fikrimde oluşturduğum bir duman mı?
Yüzleşemediğim hatalarımın bir yansıması mı?
Yoksa cana yaşama gücü veren bir şeytan mı?
Umut nesin sen?
Git başımdan ben sensiz yaşamak istiyorum
Ölü gibi
Hayalet gibi
Git başımdan umut....

Sinan Erdoğan

Unuttum

Ağlamaya yüzüm yok, güneşin kan rengi yaşları dünyama damlarken
Sessizliğe adanmışken yalnızlığım, şarkılar söylemek sarmıyor yaralarımı
Kanadı kırık kuşlar penceremden umutlarımı gelip almıyor artık
Histerik zamanlaşmaları, kıskançlıktan parçalıyor dualarımdaki seni
Kül rengi akşam üstlerinde yazmıştım oysa, alev alev bu aşkın şarkısını
Artık yaşanmayacak anılar sardı etrafımı, gece ve gündüzün uzantısında
İçilecek vakit çaylarında artık iki şekerdi di mi? Diye soran olmayacak
Boş ya herşey, boşver unuttum ben herşeyi, unuttum, yalandanda olsa unuttum...

Sinan Erdoğan

Unutulan...

Şarkılarda suskun bu gece
Hiç birinden sen çıkmadın
Ağlamaya gücüm yok bu gece
Yatıp uyuyacağım

Bayramları unuttum ne zamandır
Meşk eden bülbüller kargalarla kavgalı
Dilimde ellerin adı dolanır oldu sen gidince
Deli gözlerinde bir umut bırakmadın ki son bakışında...

İhanet ettik verdiğimiz sözlere
Şiddetle karşı koyamadık ki hayata
Kabullendik bize biçilmiş kaftanı
Giydikte ne oldu söyle bana

Kor olmaya hasret küller var yüreğimde
Zincirlerini hiç kıramayacak duygular var içimde
Sensizliğin kurak çöllerinde güneş olsam nafile
Yasaklardan geçemedik hala, ben sana tutsak bi çare

Sinan Erdoğan

Yabancı

Dudaklarından dökülenleri topluyor mu kulakların?
Kaoslarda kaybettiğin günahların bende değil
Yaşayamadığın ve yaşatmadağın tüm yalanların
Dikenleri hançer bakışlarından silip at beni
Eteklerinde biriktirdiğin anıların yamaçlarına
Duygusuz yüreğinin büstünü yaptır giderken
Sahra çöllerinde susuz kalmış kardelen çiçeklerine
Bir daha umut verme günahkar bakışlarınla,
Çaresizlik ya da gurur değil senin yaşadığın şu anda
Yalanlarla büyüttüğün masum baykuşların,
Dönüp dolaşıp sana rucü etmesidir yaşadıkların.....
Bende kalan tek hatıran seni ilk gördüğüm an
Bir yabancıнын bir yabancıya baktığı o boş an....

Sinan Erdoğan

Yaşam ve Ölüm

Yaşam ve ölüm zorlu iki dost
Biri diğèrinin sebebi
Yaşıyorsan elbet bir gün öleceksin
Ölmüşsen yerine bir başkası yaşayacak
Yaşam ve ölüm Zorlu uzun bir yol
Kısa olanıda var elbet
Ama öylesine karışık, öylesine zor bir yol ki
Çoğu zaman saparız yanlış olanlarına
Hiç bir yere götürmez bizi,
Sadece zamanından çalar birileri
Yaşamla ölüm arasındaki değerli ZAMANINDAN
Yaşamla ölümün çok önceden anlaştıkları,
Sana verilen belirli ve kısa ZAMANINDAN
Yaşlı ve kimselere acımayan ZAMANINDAN,
Zamanından çalınanlar,
Yaşamından çalınanlar
Alınıp darılanlar bir de savaşımlar ve
Barışanlar...
Yaşam bu sonunda da ölüm,
Ölümün sonunda yine yaşam
Sonsuz, zamanla sınırsız, hayal yaşam
Umut yaşam, Cennette - cehennemde yaşam
Seninle veya sensiz yaşam
İkiside artık bir;
Sonu ölüm.

Sinan Erdoğan

Yoksun Ya...

Aynalarla kavgalıyım gideli beri
Serseri suretlerden bıkmışlığıma yaz
Hıncıma kelepçe takışın sonsuz gibi
Yüreğime bu kaçınıcı sigara söndürüşün

Sözlükte bulamadım halimin ifadesini
Dillerde dolandım bulmak için seni
Bir baktım sen içimde hala duman duman
Sigaram bitiyor nerdesin Yangınım

Hırsız sevdalara dadanacağım sen yoksun diye
Kuşkuları yamayacağım yüzsüz gecelere
Soğukluğunu duymayacağım sensiz gecelerin
Yatağıma zebanileri alacağım bundan gayrı

Sinan Erdoğan

Yosun ve Taş

Direnmekten başka çare yok yaşamın çarkına
Kaybolmuştuk senle beraber güneşin batışında
Yosun tutmuş taşları temizlemiştik denizin içinde
Nerden bilelim ki yosun aşıkmiş cansız taşla.
Her gün güneşin batışında
Bir bir taşla acırım birde yosuna
Taş canlanmış hayat bulmuştu
Yosun kendine bir aşk bulmuştu
Biz ayırdık canlı taş ile yosunu
Belki senle ben gibiydi taşla yosun
Sen taş ben yosun
Ayrıldık bir akşam vakti
Taşla yosunun ahına sebep....

Sinan Erdoğan

Yüreğim...

Sayfalar dolusu gam var yüreğimde
Düşler dolusu sevda yıkıntıları
Unutulmaya yüz tutmuş mimozalar solgun
Siyah beyaz umutlar içinde yalnızdır yüreğim
Kaybolmuş, yolunu unutmuş yaslar beni bulur
Kimsesiz acılar, dikenli yollar...
Bahar inat açmaz kapılarını savdalara
Yıkıntılar arasında dolanır durur yüreğim
Med-cezirler kapladı tüm bedenimi
Ne gecesi belli gidişinin
Ne gelişi belli gündüzümün
Güneş yas mı tutuyor neden doğmadı
Başa küskün mü güller, neden ötmüyor bülbül
Yağmura inat kupkuru yüreğimin toprağı
Ne gözyaşım ıslatır ne ağlayan sevdan
Kimseye sitem etmem ki yaptığım kendime
Sana ne çektiğim acı benim.

Sinan Erdoğan